DIALOG CU CITITORII

Marcel Decebal, din satul Matara, comuna Belciugatele — Ilfov, ne scrie pentru a doua oară, într-un interval de timp scurt. *„Așa cum vă spuneam și în prima scrisoare, la noi în sat există o echipă de fotbal bunicică și mulți tineri cărora le place fotbalul la nebunie. Ce ne facem însă că n-avem un teren ca lumea"...*

— Ați mers la conducerea C.A.P. să arătați situația ?

„Am mers"...

— Dar la Consiliul popular comunal ?

„Am mers și acolo. Am înfățișat dorința noastră și secretarului U.T.C...".

— Și nu v-ați ales cu nimic ?

„Nici măcar cu promisiuni. Astfel prezentîndu-se lucrurile, ne-am zis că, decît să stăm cu mîinile în sîn, mai bine să amenajăm, cu posibilitățile noastre locale, un maidan ultat de lume. Dar n-am apucat să jucăm decît un meci pe el. Tocmai în ziua aceea, au trecut pe acolo factorul, președintele C.A.P.-ului și unul dintre brigadieri. Au dat ordin să se desființeze acel teren...".

— Bănuim că nu v-ați lăsat păgubași...

„Am mers din nou la C.A.P., la Consiliul popular, la U.T.C., pentru că sîntem cu toții uteciști. I-am rugat pe tovarășii președinți și secretari din sat și din comună să ne asculte, să discute cu noi problema terenului. Toți, dar absolut toți, ne-au refuzat. Nu credeți oare că la mijloc e vorba de rea voință?"

— Nu numai de rea voință. Pe semne e vorba și de îndolență, și nepăsare, și opacitate.

„Toți tinerii din satul nostru ar dori nespus de mult să fie criticați puțin în revistă acești tovarăși care nu vor să-și aplece urechea la doleanțele noastre...".

— Iată că venim în sprijinul dumneavoastră. Scrieți-ne însă dacă sensul acestor rînduri critice a ajuns pînă la tovarășii cu... urechi fudule din comuna dv., și ce efect au avut asupra lor.

MAIDANUL CU PRICINA

Factorul : — Dînsul e factor de răspundere. Eu sînt numai... poștal !

TRIO „EL-FUGITIVO"

În dosarul curiozităților fotbalului, permiteți-mi, vă rog să adaug și eu o filă care cuprinde, cred, o întîmplare puțin obișnuită — *ne scrie din Mediaș, Sică Barbu.* Eroii acestei... minuni au fost trei arbitri sibieni : Ene — Rada — Palade, delegați să conducă partida Textila Mediaș — Textila Cisnădie din cadrul campionatului județean...".

— *Și ce ispravă au făcut de i-ați categorisit cu titlul de „eroi" ?*

„Să vedeți. Pînă în min. 44 totul a decurs normal. În acest minut un fotbalist din Cisnădie a făcut un fault. Arbitrul Rada a fluierat, acordînd lovitură liberă. Cel faultat a reacționat, lovindu-l pe jucătorul din Cisnădie. Arbitrul a fluierat de astă dată împotriva echipei locale, greșind flagrant. Publicul l-a apostrofat, dar pauza a mai potolit spiritele...".

— *Cu alte cuvinte, repriza a doua a decurs normal...*

„N-a mai decurs în nici un fel..."

— *Cum așa ?*

„Simplu. Echipele au reapărut pe teren și au început să-i aștepte pe arbitri. Cei trei cavaleri ai fluierului au considerat însă că nu mai merită osteneala încă unei reprize, așa că s-au echipat și duși au fost ! Ei, ce spuneți de o asemenea întîmplare?...".

— *Spunem că nu e demnă de niște... cavaleri chiar al fluierului cum se pretind a fi Rada — Ene — Palade. Restul despre acest trio-fugitivo sperăm să-l fi spus C.J.E.F.S. Sibiu.*

Desene de **AL. CLENCIU**

PRONOSPORT

Pronosticurile noastre la concursul nr. 52 din 26 decembrie 1971 :

1. Atalanta — Torino	1X
2. Catanzaro — Napoli	2
3. Fiorentina — Internazionale	X2
4. Juventus — Mantova	1
5. Lanerossi — Cagliari	X
6. Milan — Verona	1
7. Roma — Bologna	1
8. Sampdoria — Varese	1
9. Como — Palermo	X
10. Novara — Reggiana	1
11. Perugia — Catania	1X
12. Reggina — Foggia	1X
13. Taranto — Lazio	1X2

ÎNSEMNĂRI

SPERANȚELE ARO-ului DIN CÎMPULUNG MUSCEL

Echipa de juniori ARO-Cîmpulung Muscel

Abia ieșiți pe porțile uzinei, purtînd încă zgomotul strungurilor și motoarelor în timpane, un grup de 15 tineri schimbau recent, precipitați, salopetele de lucru, cu echipamentul de fotbal, atît de familiar lor în ultima vreme. Apoi, într-o ordine perfectă se aliniau pe teren, „pentru raport", așteptînd cu înfrigurare să audă din gura antrenorului conținutul antrenamentului pe care trebuiau să-l efectueze. Sînt tinerii metalurgiști-fotbaliști ai Grupului școlar U.M.M. din Cîmpulung-Muscel. Pasionați deopotrivă de descifrarea tainelor metalului convertit în cai putere, cît și de „magnetul" sportului „rege", ei au reușit să le împletească în mod fericit, spre lauda și admirația localnicilor.

Constituită în anul 1969 de către pasionatul profesor de educație fizică **Mihai Ivașcu**, și bucurîndu-se de largul și eficientul sprijin al conducerii școlii (director Ion Ologu), echipa ARO — juniori se face repede remarcată prin rezultatele bune obținute : locul 2 în campionatul județean al juniorilor, ediția 1970—1971, cîștigarea fazelor zonale și interzonale ale campionatului M.I.C.M. și situarea, în final, pe unul din locurile fruntașe. În prezent ocupă locul trei în campionatul județean. Sînt succese la realizarea cărora și-au adus o contribuție importantă puternica coeziune sufletească ce domnește în sînul formației, precum și conduita exemplară pe care o au jucătorii atît în școală, cît și pe terenul de sport.

Din rîndurile „11"-ului metalurgist, o mențiune specială merită elevii Pavel Pîrșe (premiantul școlii), Marian Vasilache, Valeriu Dobrescu și Gheorghe Toderoiu. Aceștia, ca și ceilalți, colegi ai lor, vor prelua în curînd noile locuri de muncă în cadrul uzinei și speră să-și aducă un aport prețios și în rîndurile divizionarei C. „Muscelul".

Întrebați asupra obiectivelor de viitor, cu toții și-au manifestat dorința de a reedita buna comportare în campionatul de juniori al județului Argeș și al M.I.C.M., precum și privind ridicarea continuă a nivelului lor profesional.

PAUL MATEOIU
corespondent

LA ÎNCHEIEREA TURULUI CAMPIONATELOR JUDEȚENE

LIDERI

I.C.I.M. BRAȘOV

Atît din punct de vedere organizatoric, cît mai ales sub aspectul tehnic și disciplinar, prima parte a campionatului județului Brașov s-a bucurat de un succes deosebit. A existat mai multă preocupare din partea organizatorilor, mai puține abateri de la disciplina competițională, numeroase partide au fost extrem de disputate, oferind spectacole fotbalistice atrăgătoare.

La sfîrșitul primei părți a întrecerii, în fruntea clasamentului se află formația I.C.I.M. Brașov, fostă campioană județeană în urmă cu doi ani, pregătită de antrenorul Ștefan Chimina. Punctul forte al acestei echipe îl constituie apărarea, care în 13 meciuri a primit doar nouă goluri. **(Carol Gruia — corespondent).**

TEXTILISTUL PITEȘTI

Comparativ cu edițiile precedente, turul actualului campionat județean a scos în evidență două aspecte principale : 1. O preocupare mai mare a asociațiilor sportive pentru pregătirea echipelor — seniori și juniori; 2. Exigența sporită a comisiei județene față de abaterile de la disciplina competițională. În general, prima parte a campionatului s-a desfășurat la un nivel tehnic calitativ acceptabil, existînd o atenție permanentă pentru procesul de instruire și antrenament, pentru crearea unor condiții corespunzătoare de pregătire și participare în competiții. Ca exemple pozitive în acest sens pot fi date echipele Forestierul Stîlpeni, Textilistul Pitești, A. S. Topoloveni, Vulturii Cîmpulung, Avîntul Rucăr și o mențiune specială pentru Recolta I.A.S. Costești, care în anii trecuți se zbătea în subsolul clasamentelor. Desigur, cea mai frumoasă comportare a avut-o Textilistul Pitești, care s-a clasat pe primul loc dar care, la primăvară va trebui să lupte din greu cu principalele sale urmăritoare ; A. S. Topoloveni și Vulturii Cîmpulung Muscel, aflate, în clasament, în imediata ei apropiere. **(Ilie Feteanu — corespondent).**

C.A.P. CIOROGÎRLA

Cu toate... ajustările făcute clasamentului la masa verde de către comisia de fotbal, după cum era de așteptat, pe primul loc la încheiera turului campionatului județului Ilfov, categoria „Onoare", s-a clasat echipa C.A.P. Ciorogîrla, revelația trecutei ediții. Întrecerea celor mai bune echipe ale Ilfovului a oferit multe partide atractive, disputa pentru întîietate fiind acum deosebit de dîrză, aproape jumătate din echipe ridicînd pretenții îndreptățite pentru primul loc. Deocamdată însă în fruntea clasamentului se află jucătorii echipei din Ciorogîrla, la egalitate de puncte cu formațiile C.A.P. Domnești, C.A.P. Dragomirești și Cinematografia Buftea, dar cu un golaveraj net superior. Acestea sînt de fapt echipele care au oferit propriilor suporteri jocuri de bun nivel tehnic, apreciat unanim, în comparație cu altele — Gloria Comana, Steaua roșie Ulmeni, Recolta Brezoaiele, Stejarul Gruiu — preocupate, campionat de campionat, doar de rămînerea în categoria „Onoare".

Nu putem încheia aceste puține rînduri despre turul campionatului județean, fără a reaminti încă o dată că multe dintre terenuri continuă să fie impracticabile, neîmprejmuite, deci neregulamentare, nu au vestiare corespunzătoare : că unele asociații nu au prezentat — condiție obligatorie — la întreceri formațiile de juniori, — mai există echipe care au forfait-at ; că rezultatele multor partide au fost viciate de arbitrajele necorespunzătoare și că, în ultimă instanță, chiar comisia de fotbal manifestă o serie de slăbiciuni, fiind deosebit de „atentă" cu unele echipe în detrimentul altora. Sperăm însă că toate aceste aspecte negative vor fi înlăturate în sezonul de primăvară. **(Petre Anghel — corespondent).**

PE MARGINEA MATERIALELOR PUBLICATE

CINE OCOLEȘTE ADEVĂRUL ?

În numărul 289 al revistei noastre, am publicat răspunsul primit din partea Biroului Colegiului de arbitri al județului Ilfov referitor la articolul „Aștept o... suspendare", semnat de Constantin Voicu, unul dintre arbitrii acestui colegiu. În nota redacției din încheierea materialului, atrăgeam atenția că respectivul răspuns vine din partea celor criticați și, în consecință, nu acordăm un gir total afirmațiilor făcute privind unele abateri grave săvîrșite de o serie dintre arbitrii Colegiului Ilfov, dar trecute cu vederea de cei care ar fi trebuit să ia atitudine hotărîtă împotriva lor. Între timp, la redacție ne-au mai sosit alte două memorii ale arbitrului C. Voicu, din care, de astă dată, ne vom opri doar la acele părți care interesează în mod deosebit, care trădează mentalități învechite, fuga de răspundere, opacitate față de critică, amenințări împotriva celui care a îndrăznit să sesizeze niște aspecte negative în activitatea arbitrilor Colegiului Ilfov.

VA PLECA EL SINGUR ! „Conform regulamentului F.R.F., începînd cu data de 10.X.1971, m-am declarat indisponibil (tată, grav bolnav). Marea mea surpriză a fost că în ședința din 29.X.1971, alături de cei sancționați pentru diverse abateri mi-am auzit și numele meu. Mi s-a dat „avertisment scris". Pentru ce ? Pentru că trei duminici n-am arbitrat ? Nu mi s-a răspuns... După apariția articolului „Aștept o... suspendare", în prima ședință a colegiului, cei criticați — Ionescu, Gindac, Grideanu — cum era de presupus, m-au făcut cu ou și cu oțet, fiecare întrebîndu-mă cum de mi-am permis să arăt acele lucruri presei, CHIAR DACĂ AR FI FOST ELE ADEVĂRATE. La rîndul lui, președintele colegiului, tov. V. Drug, pe care-l consider un om onest, corect, supărat pe semne din cauza articolului, mi-a replicat că primul în care am lovit a fost domnia sa, spunînd celorlalți arbitri să mă lase în pace că voi pleca singur din cadrul Colegiului Ilfov..."

CRITICAȚII FAC FRONT COMUN ȘI AMENINȚĂ ● PATRU AFIRMAȚII CONTESTATE ● SPRE CARE DINTRE PĂRȚI ÎNCLINĂ BALANȚA ?

După apariția răspunsului Biroului Colegiului de arbitri în nr. 289 al revistei, tov. C. Voicu trimite redacției o a doua scrisoare în care, printre altele, ne relatează :

PATRU AFIRMAȚII FALSE. „Unele dintre aspectele răspunsului care vi s-a trimis sînt adevărate. Altele însă... Se afirmă, de exemplu, că arbitrul Gh. Spahiu nu mai face parte din colegiul județean încă din anul 1969. Dar pînă atunci n-a făcut ? Poate să nege cineva că doar în urma unor sesizări repetate — privind faptul că activa cu numele — a fost îndepărtat ? Afirmațiile mele despre „povestea" acestui arbitru s-au referit la perioada dinainte de 1969. Și atunci ? (n. r. — am sesizat și noi această contradicție din răspunsul primit). În al doilea rînd, se specifică de asemenea că arbitrul Anatolie Revencu a venit la județ de la fostul raion Lehliu. E o minciună. Revencu e bucureștean get-beget și țin să vă aduc la cunoștință că am făcut împreună școala de arbitri în anii 1963—1964 în cadrul fostului colegiu al regiunii București. În 1969 doar doi arbitri — V. Stănculescu și C. Voicu — au dat examen de categoria a II-a. Cînd s-au preschimbat carnetele însă a mai apărut și un al treilea cu categoria a II-a, acesta fiind A. Revencu... Privitor la arbitrul Chirici Sotir despre care am relatat că n-a fost sancționat pentru unele abateri, vi se răspunde că, dimpotrivă, și-a primit pedeapsa cuvenită. Cînd ? După aproape două luni ! Meciul pentru care trebuia să fie sancționat s-a jucat în 5 septembrie, iar suspendarea a primit-o la... 1 noiembrie ! Între timp a continuat să arbitreze ca și cînd nimic nu s-ar fi întîmplat. În sfîrșit, un al patrulea răspuns fals este acela privind sancționarea arbitrului V. Ionescu, pentru neprezentare la un meci la care a fost programat. Vi se spune că nu era cazul să fie sancționat deoarece se afla în concediu. Problema aceasta are două aspecte. Primul : de ce se deleagă arbitri aflați în concediu ? (n. r. — o altă evidentă contradicție aflată în răspunsul primit la redacție). Doi : arbitrul V. Ionescu se afla chiar lîngă mine în sală, cînd a primit foaia de arbitraj. E de neconceput cît de ușor poate fi denaturat adevărul...**

Vreau să fiu bine înțeles. Vă relatez toate acestea nu de pe poziția unui arbitru persecutat. Afirm, cu mîna pe inimă, că înainte de apariția articolului am fost delegat la multe meciuri (1969 — 26 partide : 1970 — 30 ; 1971 — 31). Se pare însă că cei cărora li s-a adresat critica s-au simțit profund jigniți, căutînd apoi să se răzbune. Trăiesc însă cu speranța că, dacă nu biroul colegiului, măcar conducerea C.J.E.F.S. Ilfov vor restabili adevărul în cazul celor semnalate și vor lua măsurile corespunzătoare pentru înlăturarea unor astfel de carențe. Principialitatea, onestitatea, cinstea, curajul trebuie să-și reia locul în activitatea colegiului, trebuie cultivat în cadrul acestuj for al arbitrilor un climat de intransigență față de cei care se fac vinovați de abateri. Altfel orice efort cinstit este inutil..."

Parcurgînd încă o dată răspunsul primit din partea colegiului de arbitri al Ilfovului, punîndu-l față în față cu rîndurile de mai sus, rămîi pur și simplu nedumerit. Unde se află adevărul ? Minte arbitrul C. Voicu ? Sau cei care au întocmit răspunsul la critică au căutat să ocolească realitatea ? Ținînd cont de : 1. modalitatea necorespunzătoare privind delegările („unele făcute în ultimul moment" — cum se specifică în răspuns) ; 2. faptul că arbitrilor li se înmînează foile completate cu creionul, nu bătute la mașină ! ; 3. sancțiuni dictate cu mare întîrziere sau arbitri absolviți de pedepse ; 4. programări ale unor arbitri aflați în concediu, indisponibili sau sancționați de alte colegii — municipiu, sector etc. ; ținînd cont de toate acestea, și încă de multe altele înclinăm să credem că ceva MAI MULTĂ DREPTATE — ca să nu spunem deplină dreptate — ARE TOT ARBITRUL C. VOICU.

Pentru a pune însă punct acestui dialog aprins, pe care nu-l putem continua la infinit, solicităm să-și spună cuvîntul conducerea Consiliului județean pentru educație fizică și sport care, sperăm, nu se va lăsa influențată de biroul colegiului de arbitri, și va căuta să analizeze cu competență, simț de răspundere și obiectivitate toate aspectele semnalate.